

Αριθμ. αποφ.: 132/2006

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Γ' (Ακυρωτικό)

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 17 Νοεμβρίου 2005, με την εξής σύνθεση: Αθανάσιος Λιάγκας, Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ., Δημήτριος Κωστόπουλος και Ιορδάνης Φωτιάδης, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων. Ως γραμματέας έλαβε μέρος η δικαστική υπάλληλος Αγγελική Σαββάκη.

Για να δικάσει την από 11-09-2003 αίτηση του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Βόλου Ν. Μαγνησίας, επί της οδού Αιολίδος 2, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Κωνσταντίνου Βασιλούδη.

Κ α τ ά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα και για τον οποίο παραστάθηκε ο Πάρεδρος του Ν.Σ. του Κράτους Αθανάσιος Θεοχάρης.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών ζητά την ακύρωση των: α) 17/2003 αποφάσεως του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων ΕΛ.ΑΣ. καθώς και β)

της 244751/6/2-μθ'/16-7-2003 αποφάσεως του Προϊσταμένου Κλάδου Διοικητικού ΕΛ.ΑΣ.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή Εφέτη Δ.Δ. Ιορδάνη Φωτιάδη.

Κατά την εκδίκαση της υποθέσεως το Δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αιτούντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεώς του, καθώς και τον αντιπρόσωπο του Ν.Σ. του Κράτους, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, χωρίς τη συμμετοχή της γραμματέα, που δεν κρίθηκε αναγκαία, και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα.

Σκέφθηκε κατά το Νόμο.

Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (1096783, 1162481 και 1162482/2003 γραμμάτια), ζητείται η ακύρωση α) της 17/2003 αποφάσεως του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων ΕΛ.ΑΣ., με το οποίο επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος η ποινή της αποτάξεως για τα παραπτώματα που αναφέρονται σε αυτό και β) της 244751/6/2-μθ'/16-7-2003 αποφάσεως του Προϊσταμένου Κλάδου Διοικητικού ΕΛ.ΑΣ., με την οποία ο αιτών τέθηκε σε απόταξη από 24-3-2000.

Επειδή, στο π.δ. 22/1996 «Πειθαρχικό δίκαιο αστυνομικού προσωπικού» (Φ.Ε.Κ. Α' 15), ορίζεται ότι: «1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία επισύρουν την ποινή της απόταξης είναι τα κατωτέρω περιοριστικώς αναφερόμενα, ανεξάρτητα από το αξιόποινο ή όχι αυτών: α...ε. Η απείθεια ή η άρνηση εκτέλεσης διαταγής ανωτέρων που αφορούν την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων...η. Η αυθαίρετη απουσία τουλάχιστον επί πέντε (5) συνεχείς ημέρες ή δέκα (10) ημέρες

2^ο φύλλο της 132/2006 απόφασης

συνολικά σ' ένα έτος...»(άρθρο 9). «1. Προκειμένου περί Ε.Δ.Ε. που έχουν ενεργηθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27 παρ. 1 εδάφ. α' του παρόντος, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, αν αφορούν ανώτατο αξιωματικό, ή ο Αρχηγός του Σώματος, αν αφορούν τους λοιπούς αστυνομικούς, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών, που αρχίζει από την ημερομηνία της εισόδου της δικογραφίας στο αρμόδιο γραφείο της Δ/σης Προσωπικού, εκτιμά τα περιστατικά που βεβαιώθηκαν από την Ε.Δ.Ε. και αν μεν κρίνει ότι δεν υπάρχει παράπτωμα, θέτει τη δικογραφία στο αρχείο, αν δε κρίνει ότι υπάρχει παράπτωμα που πρέπει να τιμωρηθεί με αργία, με πρόσκαιρη παύση ή κατώτερη πειθαρχική ποινή, επιβάλλει την ποινή αυτή, χωρίς να απαιτείται στην περίπτωση αυτή νέα κλήση σε απολογία. Αν κρίνει ότι το παράπτωμα επισύρει ποινή απόταξης ή αργίας με απόλυση, παραπέμπει τον υπαίτιο αστυνομικό στο αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Η ανωτέρω προθεσμία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες, αν το παράπτωμα για το οποίο διενεργήθηκε ΕΑΕ. έχει σχέση με τη διαφθορά χαρακτήρα, τη σοβαρή αντιπειθαρχική συμπεριφορά προς τους ανωτέρους...Στην παραπεμπτική διαταγή περιγράφονται τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν το πειθαρχικό παράπτωμα του διωκόμενου αστυνομικού, τίθεται το ερώτημα επί του οποίου καλείται το Συμβούλιο ν'αποφανθεί και τάσσεται ανάλογη προθεσμία, μέσα στην οποία πρέπει να συκληθεί το Συμβούλιο, η οποία στην περίπτωση του προηγουμένου εδαφίου δεν μπορεί να είναι ανώτερη των τριάντα (30) ημερών...» (άρθρο 38, όπως ίσχυε πριν από την αντικατάσταση του α' εδαφίου από το άρθρο 21 του π.δ. 3/2004). «Ο αστυνομικός που παραπέμπεται ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου δικαιούται:α...β. Να ζητεί την εξαίρεση μέχρι το πολύ δύο μελών του συμβουλίου...γ...δ. Να ζητεί ο ίδιος και με δικές του δαπάνες τη χορήγηση αντιγράφων των εγγράφων της δικογραφίας...2. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στα εδάφια β' και δ' της προηγούμενης παραγράφου ασκούνται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών (3) ημερών από την κοινοποίηση στον εγκαλούμενο της παραπεμπτικής διαταγής...»

(άρθρο 40). «Η πειθαρχική δίκη είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη από την ποινική ή άλλη δίκη. Πραγματικά περιστατικά των οποίων η ύπαρξη ή η ανυπαρξία διαπιστώθηκε με αμετάκλητη απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ποινικού δικαστηρίου δεσμεύουν τον πειθαρχικό δικαστή. Σε κάθε άλλη περίπτωση η απόφαση του ποινικού δικαστηρίου λαμβάνεται υπόψη και στην πειθαρχική δίκη, χωρίς όμως να κωλύεται το πειθαρχικό όργανο να εκδώσει απόφαση διαφορετική από εκείνη του ποινικού δικαστηρίου».

+ Επειδή, εξάλλου, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρ. 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 50 παρ. 4 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), η ακύρωση διοικητικής πράξεως επαναφέρει την υπόθεση στο χρόνο εκδόσεως της πράξεως που έχει ακυρωθεί. Περαιτέρω, η νέα πράξη που τυχόν εκδίδει η Διοίκηση ανατρέχει αναγκαίως στο χρόνο εκείνο (Σ.τ.Ε. 1871/2003, 2987/2002, 4932/1995, 862/1992, 1385/1987 κ.ά.)

Επειδή, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Με την 1130/2002 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, ακυρώθηκε η 14^Α/2000 απόφαση (πρακτικό) του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος η πειθαρχική ποινή της αποτάξεως για διάφορα παραπτώματα, προκειμένου να γίνει συνεκδίκαση των παραπτώματων αυτών με εκείνα που αναφέρονται στην 56/2000 απόφαση του ίδιου Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 50 του π.δ. 22/1996. Ακολούθως, η προαναφερόμενη δικαστική απόφαση, με την 244751/6/2-λζ'/23-12-2002 παραπεμπτική διαταγή του Προσωρινού Προϊσταμένου Κλάδου Διοικητικού της Ελληνικής Αστυνομίας, διαβιβάστηκε στο Δευτεροβάθμιο (ομοειδές) Πειθαρχικό Συμβούλιο Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης, προκειμένου, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της διαταγής αυτής να γίνει η συνεκδίκαση των ακόλουθων παραπτώματων του αιτούντος: Α) α. Ενώ διατάχθηκε να εκτελέσει υπηρεσία περιπολίας στις 11-4-1999 (Κυριακή

σφ σφ σφ

3^ο φύλλο της 132/2006 απόφασης

του Πάσχα) κατά τις ώρες 14.00-22.00, εντός πόλεως Βόλου, με R/T περιπολικό αυτοκίνητο της Υπηρεσίας του και ενώ η εν λόγω υπηρεσία του ανακοινώθηκε και έλαβε γνώση αυτής από 8-4-99, αρνήθηκε την εκτέλεσή της, με αποτέλεσμα να αντικατασταθεί από άλλο Αστυνομικό της ίδιας Υπηρεσίας. Την άρνησή του αυτή εκδήλωσε προς το Διοικητή του, Αστυνόμο Α' Δημήτριο Αλαμανιώτη, στις 9-4-1999 και ώρα 19.15', παραπονούμενος για άδικη μεταχείριση του, όσον αφορά το χρόνο εργασίας του, κατά τις ημέρες του Πάσχα. Προκειμένου δε να αποφύγει τις συνέπειες της αρνήσεως εκτελέσεως υπηρεσίας που διατάχθηκε, δήλωσε στο Διοικητή του ότι την επομένη 10-4-1999, θα μεταβεί στο Γ.Π.Ν.Βόλου, για να αιμοδοτήσει υπέρ της τράπεζας αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας, πράγμα που έκανε, αποστέλλοντας τη σχετική βεβαίωση αιμοδοσίας στην Υπηρεσία αυθημερόν. Σε τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Γραμματέα του Τμήματος Ανθυπαστυνόμο Γεώργιο Καταραχιά, με πρωτοβουλία του τελευταίου και ύστερα από εντολή του Διοικητή του, ο οποίος τον ενημέρωσε ότι πρέπει να εκτελέσει την υπηρεσία της Κυριακής του Πάσχα (11-4-1999) και το δικαιούμενο από ελεύθερο 4ήμερο λόγω αιμοδοσίας θα το ελάμβανε από την Τρίτη 13-4-1999 λόγω υπηρεσιακής ευχέρειας, δεδομένου ότι την Δευτέρα 12-4-1999 του είχε χορηγηθεί ημερήσια ανάπαυση (Ρεπό), δήλωσε και πάλι ότι δεν θα εκτελέσει την υπηρεσία αυτή. Τη δήλωση αυτή επανέλαβε και στο Διοικητή του, αμέσως μετά όταν του τηλεφώνησε στο γραφείο του. β. Στις 17-4-1999, αρνήθηκε να παραλάβει το φύλλο μετάβασης από το Α.Τ. Βόλου, στο οποίο υπηρετούσε, στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου, σύμφωνα με την 244751/6/6-β/15-4-1999 διαταγή της Α.Δ. Μαγνησίας. γ. Αρνήθηκε να εκτελέσει τις παρακάτω υπηρεσίες στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου παρότι διατάχθηκε και συγκεκριμένα: Στις 19-4-1999, κατά τις ώρες 08.00-14.00 σε διάθεση του Τμήματος, στις 20-4-1999, κατά τις ώρες 18.00-24.00 σε υπηρεσία πληρώματος του R/T 20/18 και στις 21-4-1999, κατά τις ώρες 12.00-18.00, σε υπηρεσία πληρώματος του R/T 20/16 περιπολικού αυτοκινήτου. δ. Στις

(1.408)

22-4-1999 αρνήθηκε να παραλάβει το νέο φύλλο μετάβασης και να παρουσιασθεί στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαγνησίας, στο οποίο διατάχθηκε η προσωρινή μετακίνησή του, σύμφωνα με την από 21-4-1999 διαταγή της Α.Δ. αυτής. ε. Αρνήθηκε να εκτελέσει τις παρακάτω υπηρεσίες στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαγνησίας για τις οποίες του κοινοποιήθηκε η 244751/6/6-γ'/ 21-4-1999 διαταγή της Διευθύνσεως αυτής και συγκεκριμένα: Στις 22-4-1999, κατά τις ώρες 09.30 έως 15.00, στη διάθεση του Επιτελείου, στις 23-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο της Α.Δ. Μαγνησίας, στις 24-4-1999, κατά τις ώρες 08.00-14.00, στη διάθεση του Επιτελείου Τ/Κ, στις 25-4-1999, κατά τις ώρες 08.00 έως 14.00, Τ/Κ, στις 26-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 27-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 28-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 29-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 30-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, χωρίς έκτοτε να εμφανισθεί στην Υπηρεσία του και να εκτελεί την υπηρεσία που διατάχθηκε, απουσιάζοντας αυθαίρετα επί εννέα (9) συνεχείς ημέρες, από 22-4-1999 μέχρι και 30-4-1999. Β) Ενώ, με απόφαση του Αστυνομικού Διευθυντή Μαγνησίας, μετακινήθηκε προσωρινά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του π.δ. 22/1996, από το Α.Τ. Βόλου στο οποίο υπηρετούσε, στο Επιτελείο της Αστυνομικής Διευθύνσεως Μαγνησίας για το χρονικό διάστημα από 1-5-1999 μέχρι 30-9-1999, δεν μετέβη για εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, απουσιάζοντας αυθαίρετα επί (153) ημέρες. Ο αιτών, με την 5208/2001 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου 1^{ου}) κηρύχθηκε ένοχος του ότι αρνήθηκε να εκτελέσει υπηρεσία στις 11-4-1999 Κυριακή του Πάσχα (ανυπακοή σε διαταγή ανωτέρου και άρνηση εκτελέσεως διατεταγμένης υπηρεσίας) και 2^{ου}) κηρύχθηκε αθώος του ότι αρνήθηκε να εκτελέσει τις λοιπές παραπάνω υπηρεσίες και να συμμορφωθεί με τις διαταγές μετακίνησεώς του, ενώ με την 237/2002 απόφαση του Τριμελούς

+

*

ση δ το

4^ο φύλλο της 132/2006 απόφασης

Εφετείου Λάρισας, έπειτα από έφεση του αιτούντος, εξαφανίστηκε η προαναφερόμενη απόφαση του Πλημμελειοδικείου κατά το κεφάλαιό της με το οποίο ο αιτών κηρύχτηκε ένοχος. Το παραπάνω Πειθαρχικό Συμβούλιο, συνήλθε στις 5-6-2003 και, συνεκδικάζοντας τα παραπάνω παραπτώματα (υπό στοιχεία Α και Β), με την προσβαλλόμενη απόφασή του, επέβαλε στον αιτούντα την πειθαρχική ποινή της αποτάξεως.

40ως

Επειδή, με την κρινόμενη αίτησή του, ο αιτών ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, με τον ισχυρισμό ότι διαπράχθηκαν παραλείψεις κατά τη διαδικασία και ειδικότερα: α) Παράνομα η δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη ορίζει ως χρόνο ισχύος της της 18-4-2000, ενώ έπρεπε μετά την έκδοση της παραπάνω 1130/2002 ακυρωτικής αποφάσεως να κληθεί για να αναλάβει υπηρεσία στην ΕΛ.ΑΣ. Ο ισχυρισμός αυτός, όμως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος δεδομένου ότι, κατά τα όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη μείζονα σκέψη για την έννοια των άρθρ. 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 50 παρ. 4 του π.δ. 18/1989 η ισχύς της πράξεως που εκδίδεται μετά την ακύρωση ανατρέχει αναγκαιώς στο χρόνο εκδόσεως αυτής που ακυρώθηκε. β) Παράνομα το Πειθαρχικό Συμβούλιο απέρριψε την αίτηση που υπέβαλε κατά την εκδίκαση της υποθέσεώς του να του χορηγηθούν αντίγραφα ορισμένων εγγράφων του φακέλου. Και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος δεδομένου ότι, ανεξάρτητα από την αιτιολογία του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 2 του π.δ. 22/1996, η αίτηση αυτή έπρεπε να υποβληθεί μέσα σε τρεις μέρες από την κοινοποίηση στον αιτούντα της παραπεμπτικής διαταγής (στις 16-5-2003) και όχι μετά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, όπως έκανε αυτός. γ) Απορρίφθηκε με ανεπαρκή αιτιολογία το αίτημά του που υποβλήθηκε στις 16-5-2003 (μετά την κλήτευσή του), να ληφθούν καταθέσεις των αξιωματικών Κων/νου Σαρρή Α/Δ, Νικολάου Ευθυμίου Α/Δ, Ιωάννη Τιμπαλέξη Α/Α', Δημητρίου Αλαμανιώτη Α/Α', Θωμα Τζιωρτζιώτη Α/Α', Σωτηρίου Πανούση Α/Α', και Γεωργίου Τηλέλη Υ/Α', που πρότεινε ως μάρτυρες και να του

(1.410)

χορηγηθούν αντίγραφα τους. Και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου 1^{ον}) οι Κων/νος Σαρρής και Ιωάννης Τυμπαλέξης είχαν κώλυμα εξετάσεώς τους σύμφωνα με τα άρθρα 31 και 32 του π.δ. 22/1996 και 211 του Κ.Π.Δ. διότι εξετέλεσαν ανακριτικά καθήκοντα στην κρινόμενη υπόθεση, οι Δημήτριος Αλαμανιώτης και Θωμάς Τζιωρτζιώτης είχαν ήδη καταθέσει κατά τη διενέργεια των Ε.Δ.Ε. και οι λοιποί δεν κλητεύτηκαν διότι τα ερωτήματα επί των οποίων ζητήθηκε η κατάθεσή τους από τον αιτούντα με την από 3-2-2000 αναφορά του είναι άσχετα με τις πράξεις που του αποδόθηκαν (άρθρο 327 παρ. 2 Κ.Π.Δ.), ο δε αιτών δεν προβάλλει, τώρα, κανέναν ειδικότερο ισχυρισμό και 2^{ον}) έλαβε τα φωτοτυπικά αντίγραφα εγγράφων των Ε.Δ.Ε., εκτός από εκείνα που από ειδικές διατάξεις χαρακτηρίζονται ως απόρρητα. δ) Δεν λήφθηκε υπόψη η απολογία του και η αγόρευση του πληρεξουσίου του δικηγόρου, με την οποία ο τελευταίος πρότεινε δικονομικά και νομικά θέματα τα οποία το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο αντιπαρήλθε. Και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι στο σώμα της προσβαλλόμενης πράξεως του Συμβουλίου αναφέρεται ότι λήφθηκαν υπόψη η απολογία του αιτούντος και η αγόρευση του συνηγόρου του με την οποία υποστήριξε ότι: «...Έγιναν πολλά λάθη από πλευράς της ηγεσίας της Αστυνομίας Βόλου. Έπρεπε να γίνει μία Ε.Δ.Ε. Ο Διοικητής του Α.Τ. Βόλου ήταν υπέρμετρα σκληρός απέναντι στον εγκαλούμενο. Οφείλε να είναι επιεικής μαζί του. Υπήρχαν διαταγές από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Περιφέρειας Θεσσαλίας για διευκόλυνση των αιμοδοτών. Ζητώ την επιείκεια και την ανθρωπιά του Συμβουλίου σας», ο δε αιτών δεν εξειδικεύει ποια δικονομικά και νομικά θέματα πρότεινε ο συνήγορός του, τα οποία το Συμβούλιο αντιπαρήλθε και ποια θα ήταν η επίδρασή τους στη διαδικασία. στ) Έσφαλε το Πειθαρχικό Συμβούλιο που δεν έλαβε υπόψη του τα όσα κρίθηκαν με τις παραπάνω αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων, αλλά και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί

*

* 505
=

ση Β

Σ^ο φύλλο της 132/2006 απόφασης

πρωτίστως ως αλυσιτελής, διότι ο αιτών δεν επικαλέστηκε ούτε απέδειξε, έξι τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση της υποθέσεως (Σ.τ.Ε. 1913/2001, 421/1998, 1882/1997, 4544/1996) ^F οι αποφάσεις αυτές κατέστησαν αμετάκλητες. Ήδη, μετά τη συζήτηση της υποθέσεως, μαζί με το από 21-11-2005 υπόμνημα προσκόμισε και το 1698/2-6-2003 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Αρείου Πάγου ότι δεν ασκήθηκε μέχρι 30-5-2003 αναίρεση κατά της 237/2003 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας, πλην όμως το πιστοποιητικό αυτό δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη διότι προσκομίστηκε εκπρόθεσμα. ζ) Ότι: «α) αναιτιολόγητα και κατά παράβαση του νόμου το Β'βάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν χρησιμοποίησε τα υπέρ αυτού στοιχεία και δεν εκτίμησε δεόντως την απολογία του, β) αντιδικονομικά και με στενότατη ερμηνεία του νόμου το Πειθαρχικό Συμβούλιο κατέληξε στην δυσμενέστατη γι' αυτόν κρίση του και δεν του αναγνώρισε κανένα ελαφρυντικό, ώστε να του επιβληθεί επιεικέστερη ποινή, όπως από τον νόμο προβλέπεται, στην περίπτωση κατά την οποία κρινόταν ένοχος και γ) εκτιμήθηκαν κακώς όλα τα στοιχεία και το αποδεικτικό υλικό της εναντίον του δικογραφίας και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι προδήλως παράνομες και ανεπαρκώς αιτιολογημένες, κατά παράβαση συνταγματικής επιταγής και συνεπώς πρέπει να ακυρωθούν. Και αυτός ο ισχυρισμός, όμως, έτσι όπως προβάλλεται, πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτιμήσεως καθ' όλα τα σκέλη του, δεδομένου ότι δεν προβάλλονται ειδικοί και συγκεκριμένοι ισχυρισμοί για καθένα από τα σκέλη αυτά.

Πως και γιατί?

Επειδή, μετά από αυτά, εφόσον ο αιτών υπέπεσε στα παραπτώματα της αρνήσεως εκτελέσεως διαταγών ανωτέρων που αφορούν την εκτέλεση υπηρεσιακών καθηκόντων και αυθαίρετης απουσίας από την υπηρεσία για χρονικό διάστημα παραπάνω από 10 ημέρες μέσα στο έτος 1999, νομίμως του επιβλήθηκε η ποινή της αποτάξεως με τις προσβαλλόμενες πράξεις και γι' αυτό η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί, να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου (άρθρο 36 παρ. 4

(1.412)

π.δ. 18/1989) και να επιβληθεί σε βάρος του αιτούντος η δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 39 παρ. 1 π.δ. 18/1989), ύψους 132 ευρώ.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

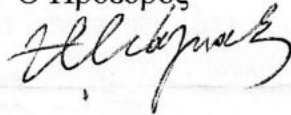
Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του Δημοσίου.

Επιβάλλει σε βάρος του αιτούντος τη δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου, ύψους εκατόν τριάντα δύο (132) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη στις 20-1-2006 και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 31-1-2006.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Θεωρήθη
στη
Θεσσαλονίκη
στις
...4-5-2006...
Ο Εισηγητής

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Θεσ/νίκη 9/5/06
Γραμματέας

Δροϊσση Χριστίνα